

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2SŽ/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016010051
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9016010051.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci navrhovateľa: MAC TV s.r.o., so sídlom v Bratislave, Brečtanová 1, 831 01 Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 5B, 821 08 Bratislava proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, P.O.Box 155 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/16/2016 zo dňa 26. apríla 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/16/2016 zo dňa 26. apríla 2016 zrušuje a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 568,39 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, vedený v J. I., a.s., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. RP/16/2016 zo dňa 26. apríla 2016 (vydaným v správnom konaní) konštatovala porušenie povinností zo strany navrhovateľa podľa ustanovenia § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že nedodal Rade pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programovej služby JOJ zo dňa 27.11.2015 v čase od 21:55 hod. do 23:59 hod. a zo dňa 28.11.2015 v čase od 00:00 hod. do 02:05 hod. do 15 dní od doručenia žiadosti o poskytnutie tohto záznamu vysielania, za čo bola navrhovateľovi uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia - pokuta, určená podľa § 67 ods. 2 písm. a/ zákona 308/2000 Z.z. vo výške 2.000 Eur.

Proti rozhodnutiu Rady podal opravný prostriedok navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie správneho orgánu ako nezákonné zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie a zaviazal ju k

náhrade trov konania. Uviedol, že záznamy z vysielania doložil Rade riadne a včas a až neskorším skúmaním obsahu Rada zistila, že tieto nie sú úplné. Nesúhlasil so záverom Rady, že týmto spôsobom nereagoval na výzvu Rady a nezaslal jej súvislé záznamy z vysielania, čím si nesplnil povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. Mal za to, že Rada mala postupovať v zmysle správneho poriadku a vyzvať navrhovateľa ako účastníka konania na doloženie nových záznamov vysielania.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že sa jedná o skutkovo takmer totožnú vec, ku ktorej Najvyšší súd SR zaujal jednoznačný právny záver vo svojom rozsudku z 24.02.2015 sp. zn. 3SŽ/16/2014 a odkázal na argumentáciu najvyššieho súdu v odôvodnení predmetného rozsudku. Mal za to, že v prejednávanej veci sú splnené všetky podmienky na zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci Rade na ďalšie konanie z identických právnych dôvodov: „Najvyšší súd považuje vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci za potrebné zdôrazniť, že ak má Rada pre vysielanie a retransmisiu nepochybne za preukázané, že vysielateľ jej zaslal na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že vysielateľ požadované záznamy vysielania vôbec nedoručil a nesplnil tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní) a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a) zákona o vysielaní).“

Rada vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedla, že vysielateľ doručil Rade záznam vysielania označený ako vyžiadaný záznam vysielania. Monitorovaním doručeného záznamu sa zistilo, že v čase od 22:00:29 dôjde k prestrihu v zázname, začatý program nepokračuje kontinuálne, nasleduje upútavka na program Inkognito, zvukovo-obrazový predel, upútavka na program Dvojičky, zvukovo-obrazový predel, upútavka na program Moja mama varí lepšie ako tvoja - špeciál, zvukovo-obrazový predel, oznámenie o programe Ja, Frankenstein, zvukovo-obrazový predel označený ako Zážitok vidieť, označenie sponzora programu: Vílmos. Následne pokračuje program, ktorý svojím obsahom, dejom, ani postavami s prvotným programom nesúvisí. Časový kód sa v čase 22:00:29 zmenil na 00:00:08. Pri porovnaní záznamu dodaného vysielateľom a záznamu nahrávacieho zariadenia Rady sa zistilo, že na vyžiadanom zázname od vysielateľa chýba časový úsek od 22:00:30 - 00:00:07. Doručený záznam obsahoval iba záznam vysielania programovej služby JOJ zo dňa 27.11.2015 v čase 21:55:00 do 22:00:29 a zo dňa 28.11.2015 v čase od 00:00 hod. do 02:05 hod. Podľa názoru Rady na zázname doručenom vysielateľom nebolo celé vyžiadané vysielanie.

Rada ďalej uviedla, že počas správneho konania opätovne monitorovala doručený záznam vysielania. Navrhovateľ dodal dňa 16.12.2015 dva záznamy vysielania, ktoré boli zaznamenané na dátovom DVD nosiči. Monitorovaním dodaných záznamov vysielania bolo zistené, že v prípade oboch záznamov došlo v čase cca 22:00:29 hod. k prestrihu v zázname, pričom vysielanie nepokračovalo kontinuálne, ale pokračovalo až od času cca 00:00:08 hod. Monitorovaním záznamu vysielania vyhotoveného na nahrávacom zariadení Rady bolo zistené, že v uvedenom čase nedošlo k výpadku vysielania, ale vysielanie pokračovalo plynulo. Rada mala za to, že navrhovateľ jej nedodal záznam vysielania programovej služby JOJ zo dňa 27.11.2015 v čase medzi 22:00:29 hod. a 00:00:08 hod.

Rada tiež uviedla, že proces monitorovania záznamov je zdĺhavý a zaberá určitý čas, preto Rada nemôže okamžite vedieť, že sú doručené záznamy poškodené. Aj v takom prípade však záznam z vysielania mal byť Rade doručený do 15 dní odo dňa doručenia vyžiadania vysielateľovi a akékoľvek dodatočné vyžiadanie a doručenie by nič nezmenilo na skutočnosti, že skutkový stav je už nemenne daný a aj časovo ohraničený márnym uplynutím 15 dňovej lehoty.

Rada sa s právnym názorom NS SR uvedenom v navrhovateľom citovanom rozsudku vo veci sp. zn. 3SŽ/16/2014 nestotožnila, a to z dôvodu, že povinnosť ustanovená v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. je koncipovaná jednoznačne, a to tak, že vysielateľ je povinný záznam vysielania poskytnúť Rade do 15 dní od doručenia žiadosti Rady o poskytnutie tohto záznamu vysielania. Záznamom vysielania je to, čo bolo reálne odvysielané a čo mohli diváci na svojich televíznych prijímačoch sledovať. Ako je zrejmé z vyššie uvedeného, záznam doručený navrhovateľom neobsahoval

vysielanie celého vyžiadaného časového úseku, ale len jeho časť. Takýto záznam tak nie je možné považovať za záznam vysielania, nakoľko neobsahuje vysielanie v takej podobe, v akej ho bolo možné vnímať na televíznom prijímači. Podľa Rady nie je možné tvrdiť, že si navrhovateľ splnil svoju povinnosť a doručil vyžiadaný záznam vysielania.

Rada v závere uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov. Výšku uloženej sankcie - pokuty považuje rovnako za plne odôvodnenú. V predmetnom správnom konaní sa riadne vyrovnala s argumentmi navrhovateľa. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadne právne ani logické vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup odporkyne v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Navrhla, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/16/2016 zo dňa 26.04.2016 potvrdil.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku). Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne, ako aj postup, ktorý mu predchádzal, a po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250q ods. 3 O.s.p. a vec vrátil odporkyne na ďalšie konanie a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 4 zákona o vysielaní a retransmisii poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie, dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Činnosť Rady vyplývajúca z tohto jej poslania a pôsobnosti, upravenej v § 5 zákona č. 308/2000 Z.z., vykonávajú členovia Rady a úlohy spojené s činnosťou Rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady. V oblasti výkonu štátnej správy zákon č. 308/2000 Z.z. v ustanovení § 5 ods. 1 písm. m/ v prípade potreby oprávňuje Radu vyžiadať si od vysielateľov záznamy vysielania. Vysielateľom v ustanovení § 16 ods. 3 písm. l/ ukladá korešpondujúcu povinnosť uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite a na vyžiadanie Rady poskytnúť záznam vysielania na zvyčajnom technickom

nosiči, ktorého druh určí Rada v licenci po dohode s vysielateľom.

V danom prípade mal Najvyšší súd SR za preukázané, že vysielateľ zaslal Rade na základe jej výzvy príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemohla potom odporkyňa s prihliadnutím na daný skutkový a právny stav veci mať automaticky za to, že navrhovateľ nereagoval na výzvu Rady a nezaslal jej záznamy z vysielania, čím si nespĺnil povinnosť v zmysle § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. a že teda týmto konaním sa navrhovateľ dopustil príslušného správneho deliktu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a to zákon č. 71/1967 Zb. (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68.

S poukazom na ustanovenie § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. nič nebránilo potom odporkyňi, s prihliadnutím na ustanovenie § 3 ods. 2 správneho poriadku, následne postupovať tak, že by svojim rozhodnutím prerušila konanie v zmysle ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku a vyzvala navrhovateľa v príslušnej lehote na zaslanie „nových“ záznamov vysielania, ktoré by boli v požadovanej kvalite a mohla tak vykonať monitorovanie vysielania vysielateľa z jeho záznamov vysielania.

Najvyšší súd SR považuje vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci za potrebné zdôrazniť, že ak má Rada nepochybne za preukázané, že vysielateľ jej zaslal na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že vysielateľ požadované záznamy vysielania vôbec nedoručil a nespĺnil tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z.) a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie Rady zrušil podľa § 250q ods. 3 O.s.p. za použitia § 250l ods. 2 O.s.p. z dôvodov ust. § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania v sume 568,39 €, ktorú sumu zaviazal neúspešnú odporkyňu zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa. Priznaná suma 568,39 € pozostáva z odmeny za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia - 143 €, podanie žaloby - 143 €, účasť na pojednávaní - 147,33 €), režijného paušálu (8,58 € + 8,58 € + 8,84 €), DPH 91,87 €, náhrady za stratu času 14,73 €, náhrady za použitie vozidla 1,46 € a náhrady za spotrebované PHM 1 € (§ 11 ods. 4, § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, Opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 Z.z., o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.